

РЕШЕНИЕ

№ 23080

гр. София, 09.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **987** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Образувано по жалба на М. П. Т., ЕГН [ЕГН], против Заповед № 8121к-12827 от 05.12.2025г., издадена от министъра на вътрешните работи, с която на основание чл.204, т.1м чл. 194, ал.1, т.4, чл.197, ал.2, т.2, чл.201, ал.1, т.2, от ЗМВР, ѝ е наложено дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност“ за срок от една година.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед на основание чл. 146, т.3-5 АПК, като издадена при несъответствие с целта на закона, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалноправните разпоредби. Конкретно се сочи, че част от досъдебните производства, във връзка с които е наказан служителът, през периода, за който е наказан, не са били разпределени за работа или не са били образувани, а за други е извършил всички свои задължения. Моли за отмяна на оспорения акт като незаконосъобразен. Претендира присъждане на разноските по списък.

Ответникът – министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител излага доводи за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорваната заповед. Подробни съображения излага в писмени бележки. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От данните по делото се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед, М. П. Т. е

заемала длъжността старши разследващ полицай в РУ в сектор Разследване - Второ РУ - П." към отдел "Разследване" при ОД МВР - П..

Въз основа на данните, съдържащи се в предложението с рег. № 316р-11427/26.03.2025г. на директора на ОДМВР - П., със заповед № 8121К-3696/11.04.2025г. министърът на вътрешните работи, на основание чл. 205, ал.1 ЗМВР е образувал дисциплинарно производство срещу служителя за това, че: 1) През периода от 12.02.2025 г. до 11.03.2025 г., като старши разследващ полицай не е извършила необходимите процесуални действия и е допуснала забавяне на разследването по досъдебно производство ЗМ № 88/2025 г. по описа на Второ РУ - П. (пр. пр. № 911/2025 г. по описа на Районна прокуратура (РП) - П.); 2) През периода от 12.02.2025 г. до 11.03.2025 г., като старши разследващ полицай не е извършила необходимите процесуални действия и е допуснала забавяне на разследването по досъдебно производство ЗМ № 89/2025 г. по описа на Второ РУ - П. (пр. пр. № 981/2025 г. по описа на РП - П.); 3) през периода от 12.02.2025 г. до 11.03.2025 г., като старши разследващ полицай не е извършила необходимите процесуални действия и е допуснала забавяне на разследването по досъдебно производство ЗМ № 91/2025 г. по описа на Второ РУ - П. (пр. пр. № 1064/2024 г. по описа на РП - П.); 4) През периода от 12.02.2025 г. до 11.03.2025 г., като старши разследващ полицай не е извършила необходимите процесуални действия и е допуснала забавяне на разследването по досъдебно производство ЗМ № 94/2023 г. по описа на Второ РУ - П. (пр. пр. № 529/2025 г. по описа на РП - П.); 5) През периода от 12.02.2025 г. до 11.03.2025 г., като старши разследващ полицай не е извършила необходимите процесуални действия и е допуснала забавяне на разследването по досъдебно производство ЗМ № 111/2025 г. по описа на Второ РУ - П. (пр. пр. № 940/2025 г. по описа на РП - П.).

След връчени покани с рег. № 316р- 14503/22.04.2025 г. и рег. № 316р-35402/07.10.2025 г., инспектор Т. се е запознала срещу подпис със заповед № 8121К-3696/11.04.2025 г. на министъра на вътрешните работи за образуване на дисциплинарното производство, изменена и допълнена със заповеди № 8121К-7797/12.06.2025г. и № 8121К-10088/13.08.2025г. Разяснени са й били правата по чл. 207, ал. 8 от ЗМВР, като й е било предоставена възможност, да даде обяснения по дисциплинарното производство. В рамките на посочените в поканите срокове за даване на писмени обяснения в дисциплинарното производство инспектор М. Т. не е дала такива и съгласно изискванията на чл. 16 от Инструкция № 81213-877/06.07.2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР, ДРО е изготвил протоколи рег. № 316р-2571р- 6522/17.07.2025 г. и рег. № 316р-35965/10.10.2025 г.

В хода на дисциплинарно производство с писма дисциплинароизследващият орган (ДРО) е изискал и получил от наблюдаващите прокурори писмени становища с УРИ № 316000-20441/ 20.05.2025г., с УРИ № 257000-2109/ 16.05.2025г., с УРИ № 257000-1997/ 09.05.2025г. и с УРИ № 257000-1998/ 09.05.2025 г. за процесните досъдебни производства. В тях наблюдаващите делата прокурори са посочили конкретните действия или бездействията, извършени от страна на инспектор Т. по всяко едно от четирите досъдебни производства. За ДП ЗМ № 111/2025 г. по описа на Второ РУ - П., пр. пр. № 940/2025 г. по описа на РП - П. ДРО не е получил писмено становище от наблюдаващия делото прокурор. На 19.06.2025 г. и на 22.07.2025 г., в сградата на РП - П., след получено разрешение ДРО се е запознал с материалите по петте досъдебните производства. Действията на ДРО са обективирани в протокол рег. № 316р-35396/ 07.10.2025 г., с който към дисциплинарното производство са приобщени материали, събрани в хода на разследването.

Резултатите от разследването са изложени в обобщена справка рег. № 316р-35400/07.10.2025 г., в която ДРО е приел, че инспектор Т. е имала обективната възможност за осигуряване на

своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването по петте процесни досъдебни производства, възложени и за работа, в качеството ѝ на старши разследващ полицай в РУ в сектор „Разследване - Второ РУ - П. към отдел „Разследване" при ОДМВР - П., като с бездействието си служителката виновно не е изпълнила служебните си задължения, определени в т. I „Основни длъжности и права и задължения" от типова длъжностна характеристика за заеманата от служителката длъжност „младши разследващ полицай - старши разследващ полицай в РУ" в сектор „Разследване - РУ" рег. № 3286р-3407/22.01.2018 г., а именно: „Взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването по водените досъдебни производства, като събира в най-кратък срок необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, съобразно НПК". Счел е, че с описаните в справката деяния служителката умишлено не е изпълнила задълженията си по чл. 203, ал.1 от НПК и чл. 203, ал. 2 от НПК, че с деянията си инспектор М. Т. е извършила пет отделни дисциплинарни нарушения по смисъла на чл 194, ал. 2, т.2 от ЗМВР „неизпълнение на служебните задължения", съставомерни по чл. 200, ал.1, т.11 преди. Първо от ЗМВР _ “неизпълнение на служебните задължения за всяко от които се предвижда налагане на дисциплинарно наказание “порицание”. След като е съобразено, че нарушенията са извършени от служителката в продължение на една година, което ги определя като системни по смисъла на §1, т.22 от ДР на ЗМВР и ги квалифицира като нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал.2, т.2 от ЗМВР, съставомерно по чл. 201, ал.1, т.2 от ЗМВР, за което е предвидено налагане на дисциплинарно наказание “забрана за повишаване в длъжност за срок от една до три години”, ДРО е предложил на служителката да бъде наложено наказание “забрана за повишаване в длъжност за срок от една година”.

Инспектор Т. се е запознала с обобщената справка на 07.10.2025г. в 17:10 часа, като е уведомена за правото ѝ в 24-часов срок да представи допълнителни обяснения или възражения, което е удостоверено с подпис в справката.

От писмо с рег. № 316р-35961/10.10.2025 г. се установява, че след извършена проверка в деловодната система не са били установени, депозираните от Т. писмени обяснения и възражения в 24-часовия срок след запознаване с обобщената справка. В протокол с рег. № 257р-9328/08.10.2025 г. е посочено, че на 08.10.2025 г. ДРО е предоставил на инспектор М. Т. ксерокопия от всички материали, събрани в хода на дисциплинарното производство.

На основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР на 07.11.2025 г., в 15.00 ч. на инспектор М. Т. е връчена покана рег.№ 8121р-19621/ 27.10.2025г. от министъра на вътрешните работи за даване на писмени обяснения по резултата от проведеното дисциплинарно производство, изводите и предложенията на ДРО по вмененото ѝ нарушение на служебната дисциплина, правната квалификация и предвиденото в ЗМВР дисциплинарно наказание. В справка рег. № 316р-40103/12.11.2025 г. от началника на сектор КАО при ОДМВР - П. е посочено, че до 16.00 ч. на 12.11.2025 г. не е постъпвало обяснение или възражение от служителката.

След като се е запознал с изготвената обобщена справка и материалите по проведеното дисциплинарно производство, взел е предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено нарушението, формата на вината, настъпилите последици, цялостното поведение на служителката по време на службата ѝ в МВР, обективизирано в кадрова справка рег. № 316р - 17004/ 14.05.2025 г. - получените отличия награди и наложените ѝ дисциплинарно наказания, със Заповед № 8121к-12827 от 05.12.2025г. министърът на вътрешните работи, на основание чл.204, т.1м чл. 194, ал.1, т.4, чл.197, ал. 2, т.2, чл.201, ал.1, т.2, от ЗМВР, е наложил на инспектор М. Т. дисциплинарно наказание „забрана за повишаване в длъжност“ за срок от една година.

Заповедта е връчена на служителката на 18.12.2025г. на 06.01.2026г. е подадена жалбата срещу нея

до съда.

По делото като доказателства са приети, изпратени от РП – П. доказателства, свързани с процесните досъдебни производства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена от лице с правен интерес, адрес на заповедта, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, в законоустановения срок.

Съгласно чл.168,а ал.1 АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – министъра на вътрешните работи, съгласно чл. 204, т.3 от ЗМВР.

Спазена е процедурата по налагане на дисциплинарни наказания, уредена в Глава осма от ЗМВР. Спазени са и сроковете по чл. 195 и чл. 196 от ЗМВР. Съгласно чл. 195, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му, а съгласно ал. 2 на същата разпоредба на закона за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му. Процесните дисциплинарни нарушения се твърди, че са извършени през периода от 12.02.2025 г. до 11.03.2025 г., а заповедта е издадена на 05.12.2025г. Съгласно чл. 196, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В случая дисциплинарнонаказващия орган е установил извършването на нарушението въз основа на обобщена справка рег. № 316р-35400/07.10.2025 г., допълнена със становище № 16р-35966/ 10.10.2025 г., с което е направено предложение за налагане на дисциплинарното наказание. От резолюцията върху него се установяват е дисциплинарнонаказващият орган се е запознал с него на 05.12.2025г. Именно от тази дата са започнали да текат сроковете по чл. 195 от ЗМВР и към датата на издаване на заповедта същите не са изтекли.

Оспорената заповед за налагане на дисциплинарното наказание формално съдържа предписаните от чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити, като в нея са посочени извършител, място, времето и обстоятелства, при които е извършено възприетото като нарушение, разпоредбите, които са нарушени и доказателствата, въз основа на които то е установено

Оспорената заповед е издадена при спазване на правилата, гарантиращи правото на защита на дисциплинарно привлеченото лице и в съответствие с предвидената в ЗМВР дисциплинарна процедура. Осигурено е участие на служителя в дисциплинарното производство на всеки негов етап, като дисциплинарно-наказващият орган е изпълнил вмененото му задължение по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР преди налагане на дисциплинарното наказание да даде възможност за писмените обяснения и възражения на държавния служител. Подадените възражения са разгледани и отхвърлени. В тази връзка не е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

Въпреки това настоящият съдебен състав намира, че заповедта е незаконосъобразна по следните съображения:

На М. П. Т. е вменено извършването на пет отделни дисциплинарни нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ад. 2, т. 2 от ЗМВР: „неизпълнение на служебните задължения“. В заповедта е прието, че те са извършени в продължение на една година. В същата

заповед обаче, както и в обобщената справка, въз основа на която е издадена, е посочено, че всичките пет нарушения, по всяко едно от петте посочени ДП са извършени през периода от 12.02.2025 г. до 11.03.2025 г., т.е в период по-малко от месец. На следващо място извършените нарушения се изразяват в бездействие – „не е извършила необходимите процесуални действия и е допуснала забавяне на разследването по досъдебното производство“, като е прието, е с това инспектор Т. не е изпълнила задълженията си, визирани в чл. 203. ал. 1 от НПК - разследващият орган взема всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването.“ и чл. 203, ал. 2 от НПК - Разследващият орган е длъжен в най-кратък срок да събере необходимите доказателства за разкриване на обективната истина, като се ръководи от закона, вътрешното си убеждение и указанията на прокурора.

От събраните писмени доказателства, в т.ч. обобщената справка и справка рег. № 339р-2715 от 11.03.2025г. от началник сектор „Разследване“ – Второ РУ – П.“ към отдел „Разследване“ при ОДМВР – П., се установява, че в периода инспектор Т. е извършвала дейност по други досъдебни производства.

Досъдебни производства - № 3М88/2025 г. и 3М89/2025 г., са разпределени на служителя на 13.02.2025 г. и за периода от 13.02.2025 г. до 11.03.2025 г. са били изцяло в срока за разследване по чл. 234 от НПК, и не е налице необосновано забавяне в работата по досъдебните производства за процесния период. От справка № 316р-17004/14.05.2025 г. се установява, че в месеците преди процесния период жалбоподателката се е намирала в дългосрочен отпуск, от който се е завърнала на 10.02.2025 г., т.е. два дни преди процесния период, което не е съобразено от дисциплинарно-наказващия орган. По ДП № 3М89/2025 г. и ДП № 3М91/2025 са налице приложени разпити от 24.02.2025 г. на свидетеля и служител на МВР Д. М. М.. Досъдебно производство № 3М94/2025 г., е разпределено за работа на инспектор Т. на 20.02.2025 г. и е налице приложен разпит от 20.02.2025 г. на свидетеля Н. Н.. досъдебно производство № 3М111/2025г., е разпределено за работа а Т. на 05.03.2025 г.

На следващо място, когато на служителя се вменява определено бездействие, дисциплинарнонаказващият орган дължи излагане на мотиви в какво се изразява дължимото действие, в изпълнение на каква правнорегламентирана дейност е дължимо то и дали от обективна страна представлява неизпълнение на служебните задължения и по какъв начин. Задължително е уточняването на дължимите, но неизвършени действия. Тези обстоятелства обаче от оспорената заповед, а и от останалите документи, част от административната преписка, не се установяват.

Обстоятелства не обосновават основания за налагане на дисциплинарно наказание "забрана за повишаване в длъжност“. Дисциплинарно-наказващият орган не е изпълнил задълженията си по чл. 206, ал.2 и ал.4 от ЗМВР, тъй като не е събрал и оценил всички доказателства, не е съобразил, че е доказано, през процесния период служителът е работил по други досъдебни производства, че наскоро се е завърнал от отпуск, не е взел предвид липсата на настъпили от нарушението последици, не е взел предвид цялостното поведение на служителя, не е ясно и в какво се изразява тежестта на нарушението, а това е от значение за определяне на вида и размера на наказанието. Не са изложени мотиви защо е прието, че формата на вината е именно посочената.

С оглед изложеното, съдът намира, че жалбата е основателна, а оспорената заповед № 8121к-12827 от 05.12.2025г., издадена от министъра на вътрешните работи като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

По делото е направено искане за присъждане на съдебни разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК, поради което, на основание чл. 143, ал.1 АПК, на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените разноски в размер на 516,40 евро.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 8121к-12827 от 05.12.2025г., издадена от министъра на вътрешните работи
ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на М. П. Т., ЕГН [ЕГН], разноси в размер на 516,40 евро (петстотин и шестнадесет евро и четиридесет цента).

Решението е окончателно, на основание чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

СЪДИЯ: